279972

unu

avantgardă literară

aprilie 1928

MANIFEST

„cetitor, deparazitează-ți creerul"
strigăt în timpan
avion
d t. f. f.-radio
televiziune
e 76 h. p.
marinetti
breton
s vinea
tzara
a ribemont-dessaignes
arghezi
ș brîncuș
theo van doesburg
a ùraaaa ùraaaaaa ùraaaaaaaa

arde maculatura bibliotecilor
a. et p. Chr. n.
p 1234567890000000000000000 kg.
a sau îngrașă șobolanii
scribi
n ațibilduri
sterilitate
ă amanita muscaria
eftimihalachisme
brontozauri
Hùoooooooooooooooo

Combină **verb**
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
= artă ritm viteză neprevăzut **granit**

guttenberg reînvii

Biblioteca Universității Regele Ferdinand I. Cluj
Nr. 378 3/
EXEMPLAR LEGAL

CLIȘEE CONTIMPORANE

PETRE POPPESCU-POETUL

Petre Poppescu-Poetul este student în științe cu domiciliul la Mărcuța-Nouă. A fost nevoit să ocupe acolo cameră mobilată, din ziua în care a întrerupt cursul profesorului L. și, urcat la catedră, a desvoltat părerile ce are în legătură cu eugenismul. Petre Poppescu-Poetul a mărturisit că vede microbii. Ochii d-sale au căpătat proprietățile lentilelor microscopului Zeiss. Altruist prin hereditate, a căutat să lupte în contra lor și a conceput un balon cimpoi bigeminat a cărui gură se înșurubează la organul similar al omului. Dăsagii sînt aruncați apoi pe spate aidoma sînilor hipertrofici ai polynesienelor. Cimpoiul conține aer steril scos dela etuva Geneste-Herscher; după expirație trece în celălalt compartiment unde se purifică printr'un filtru de cărbune animal într'o combinație secretă. Din aceleași necesități a confecționat un receptor cu pîlnii lungi de 5 metri în cari poți convorbi la adăpost de microbii ce emană din gura interlocutorului. Deși a vorbit documentat și a prezentat schița invențiilor în elevație și secțiune, n'a putut obține dela Stat decît autorizația pentru locuință și pensiune gratuită la Mărcuța.

Ajuns acolo și neavînd material cu ajutorul căruia să-și realizeze mărețele planuri, dar avînd traiul asigurat, a simțit dospind într'însul,—cum dospește aluatul în care s'a pus drojdie suficientă, — geniul poetic. S'a hotărît

unu

avantgardă literară

aprilie 1928

PLAGIAT DUPĂ T. A.
reproducere din „Cronica" 1915

VENTRILOGUL POLITIC

Utilitatea criticii e în formele de corijare; inconștiența dezarmează, dar și atunci vehemența clintește bruta, care nu pricepe și nu simte. Discreția tăcerii și a modestiei aduce elogii; exuberanța și insolența critica și insulta (nesancționată).

eroul nostru—nimeni nu se'ndoiește că e un pezevenchi, inventează dărîmarea Bastiliei, crucificarea Jeannei d'Arc, expediția lui Napoleon în Egipt, războiul submarin, pentru animarea atenției publice; peregrinările zgomotoase politice dela o extremă la alta, aruncă în ridicol, dar s'a vorbit de el.

personalitatea lui evoacă firmele luminoase multiculore, steagurile de hîrtie, călușeii cu motor, scrînciobul, afișul chilometric, fotografia à la minut, flașneta electrică, pisoarul public, cocota ieftină cu galoși, bîlciul duminical, cu femeia jumătate om, jumătate pește, scoaterea măselelor fără durere, douăzeci cărți poștale la un franc, poftiți domnilor spectacolul începe.

inabil, dovedind o lipsă totală de credință și bună credință, flecar ca o babă, ageamiu ca un paralitic, inconștient ca o muscă nebună, se cheltuie în gesturi, se pulverizează în acțiuni meschine, fiind pregătit sufletește ~~să uimească prin incoherență și grosier. E un demagog~~ irefutabil.

nu cruță mijlocul, adaptîndu-se cu o ușurință fenomenală; minte cît un samsar, cît o prostituată; cu lacrimi autentice pe obraji, cabotinizează cu o imperturbabilă seninătate.

c.

LINII FRÎNTE

ȘMAIE

Șmaie este un tip compus din: ochelari, boccea, calendar și trapez de lemn cu om săritor.

In toate anotimpurile poartă aceleași haine, aceiași pălărie și aceleași ghete de turist, nedespărțindu-se de ele nici odată. De asemenea, poartă la el veșnic cartea „Visul Maicei Domnului", pe care n'a citit-o nici odată, dar pe care o oferă spre citire, în schimbul unei remunerații, sau în schimbul a 27 de gîdilături, cu o pană din coadă de păun, pe șira spinării.

Doarme pe 21 ouă de rață, într'un canal al unei tăbăcării, căci mirosul pieilor tăbăcite îi gîdilă nările, impresionîndu-l foarte plăcut.

A murit de cîte-va ori, dar totuși a reînviat de cum l'a scăldat soarele și omul de lemn a început să facă salturi mortale pe frînghia trapezului, legat de nasturele hainei.

Nu bea apă din principiu social: dacă ar bea apă, pompierii orașului n'ar avea cu ce stinge incendiile, iar din principiu medical, nimeni n'a murit de vin la plămîni, ci numai de apă; bea numai spirt căci vinul conține apă.

A avut o soție bătrînă și chioară, care se hrănea cu trifoi, ciucălăi, strujene, paie și fîn, avînd pentru toate acestea o vastă magazie de scînduri, încuiată cu lacătul sistem „Damm". Soția lui avea o deosebită predilecție pentru țapi și ură de moarte caprele. Nopțile cu lună și le petrecea în tovărășia unui țap, căruia îi mîngîia drăgustos, cu o voluptate de Messalină, barbișonul à la Henri IV, cu care își făcea câte odată masagii și cari

îi produceau ast-fel de excitații, încît își scotea dantura despletindu-și părul și țipînd ritmic, ca din gură de șarpe.

Imediat ce se căsători cu Șmaie, băgă de seamă la lumina senzațiilor sale, că Șmaie era bărbat numai după aspectul său exterior, pe cînd o parte din trupul său avea forma unui melc.

Șmaie neputîndu-i procura senzațiile țapului și lovind orgoliul ei de „femeie“, îl aruncă afară din casă, după ce-i puse o pereche de coarne de-asupra ochilor, și dădu adresa unui medic renumit.

■

Copleșit de rușine și durere, fugi afară din oraș, rămânînd timp de 31 zile, în tovărășia unei cîrtițe bătrîne în al cărei apartament subpămîntean se plimba cu un „metro“, în senz retrograd, timp de 8 ore, apoi juca table cu bătrîna cîrtiță, reușind a o învinge, prin știința cu care poseda acest joc.

In a treizeciuna zi, cîrtița îl goni, după ce îi fură o sticlă dela ochelari, un trapez de os în miniatură lucrat cu multă artă de amicul lui, Hanțiu și toți nasturii dela pantaloni.

Intors în oraș, el se afundă într'un varieteu, unde varietatea numerilor ce se produceau, îi făceau o mare plăcere și spre a nu sta fără ocupație, începu să vîndă calendare de acum 16 ani.

Dat în judecată pentru excrocherie, a fost condamnat să n'aibe noroc, să nu-și radă nici odată barba și mustățile, să-și pudreze cu făină părul de pe cap în fie-care noapte și să nu se ducă nici odată la baia cu aburi spre a nu trezi revolta publicului decent, pentru nedumerirea de a ști cărui sex aparține.

Totuși, o stea dela un cabaret vestit, văzîndu-l, se îndrăgosti repede de spiritul lui și mai ales de eleganța cu care arunca zarurile la table.

De atunci, Șmaie este obligat prin contractul mutual încheiat cu artista, să facă în fie-care dimineață, desbrăcat și parfumat cu arome recomandate de D-l Eftimiu, gimnastică orientală, cadențat după cîntecul unei caterince.

moldov.

poezie, politică și ignoranță

O constatare entuziastă a unui poet ghiftuit asigură romînului calități înăscute pentru poezie. Embrionul, foetusul romîn, s'a vădit poet în stare de gestațiune. **A fortiori** se va naște poet. Așa vrea o zicătoare de psihologie ieftină și curentă. Sentențios definită, fără replică. In afară de toleranță, spirit și inteligență vioaie, la ori-ce brav romîn,—în orele de melancolie erotică sau la chefuri, cînd îi cîntă țiganul la ureche—, din cutele adînc ascunse ale sufletului său MARE, apare triumfător poetul.

Mi se pare, și mai presus de toate romînul s'a născut bărbat politic. Dumnezeu, glumeț uneori, a împărțit egal tuturor romînilor însuștrile politicianului. Ori-unde și ori-când, e gata să ia frînele guvernului și să conducă destinele poporului spre fericirea supremă. Pe stradă, în cîrciumă, la club, tribunal, biserică, în piețele publice sau acasă, el discută politică. Cu egală competență rezolvă problemele la ordinea zilei, are pentru fiecare mai multe sau în cel mai rău caz, o soluție. Poporul cu maximum analfabeți, are maximum politici. Pe cîți îi interesează știința sociologiei? Pe cîți știința în genere? Care intelectual romîn a citit altfel decît sub presiunea unui examen? In care mai dăinuește curiozitatea de a afla?

L'am dori pe acest brav romîn mai puțin poet și politic și mai mult știutor de carte.

pietro arietino

2 LEI

CORESPONDENȚA: BUCUREȘTI, CASUȚA POȘTALA, 114
ADMINISTRAȚIA: DOROHOI, STR. I. C. BRATIANU, 33

TIPARUL „GAZETA DOROHOIULUI“ — DOROHOI

L'am cunoscut într'o zi caniculară de August. Iși semna un carnet de versuri cu litere gotice de-alungul laturilor unui triunghiu echilateral în mijlocul căruia se desena ochiul lui Dumnezeu.

Aflînd că mă interesează literatura și că am cele mai bune sentimente pentru psihofizicul dragomirescian și că socotesc drept cea mai bună revistă intercontinentală **Falanga** (deoarece are colaboratori numai genii), s'a hotărît să mă invite în cameră și să-mi citească versuri originale.

Fără să prind de veste P. P.-P. își scoase basca și o întoarse pe dos. Acum purta o bască neagră în locul celei albe. La fel procedă cu surtucul și pantalonii. Atunci abia observai că purta haine cari nu aveau față și dos ci numai fețe, una din bucăți de stofă și alte cîrpe negre, cealaltă din fâșii de cerceafuri și dosuri de pernă.

Mirat, întrigat l'am întrebat. Răspunsul dovedi absența spiritului meu de observație. P.P.-P. era și Omul-Barometru. N'ați înțăles?: Cerul devenise de plumb. Norii stăteau sub presiune. Inzestrat cu ecvația personală accelerată Omul-Barometru reacționa urgent la fiecare schimbare atmosferică. Cer senin = costum alb. Ploaie = costum negru. Vijelie = bască neagră, surtuc alb, pantaloni negri, u. s. w. Combinațiuni de **m** obiecte luate cîte **n**.

In odaie se întunecase. P. P.-P. sau O.-B. scoborî, cu ajutorul unei sfori ce încăleca lîngă plafon un scripete dintr'un mosor cărămiziu **Clark et comp. Cabled Thread 42,-300 yds**, o lumînare de ceară de albine. Funcția creează mădularul: nu nimerea noaptea — când îi venea inspirația—butonul electric. Versurile erau violete, datorită faptului că muia creionul în gură și lua violetul de pe limbă. Scoase 147 caete și carnețele de felurite dimensiuni și titluri: **Din desperare, Epigrame, Poeme eroice,....** aveau coperta albastră și pe ultima față scria cu litere compacte: **„Toate exemplarele vor fi scrise de mîna însăși a autorului, Petre Poppescu-Poetul. Reproducerea oprită“.** Titlurile poeziilor subliniate cu negrul chibriturilor consumate. Reproduc cîteva versuri —înfruntînd conseciențele—numai pentru a nu se bănui că P. P.-P. e rodul imaginației subsemnatului sau un ins lipsit de talent:

„Unui procuror general
La curte nu s'a dus un an complet
Căci avea la casele lui parchet“.

Cugetare
„Pămîntu-i o carte
D-zeu a fost zețar
Iară omul e în carte
O greșală de tipar“.

Sau revoltat de toate cîte se petrec pe pămînt:
„Doamne, arată-ți forța de fer!
Prăbușește firmamentul cu toți aștri din Cosmos!
Ciocnește stelele în haos, desprinde soarele în cer
Sau arată-te, pe nori, în lume, Isuse Cristos!“

La plecare am cumpărat două carnețele cu versuri, (cari stau la dispoziția curioșilor, București, Fluerului 3, etaj), i-am dăruit o cutie de chibrituri cari se aprind de fundul pălăriei și ne-am despărțit mulțămiți de cunoștință.

sașa pană

P. S. — De-asemeni i-am promis să intervin loculu în drept pentru brevetarea S. G. D. G. a **cimpoiulu sterilizator.** Am și început demersurile necesare.

In secolul al XX-lea artistul distrug cîrja, vrea să înainteze singur. Artistu vrea să creeze o armonie în felul artei adică prin mijloacele proprii de expresie

■

Arta generației viitoare va fi expresi colectivă prin organizare și disciplină, mijloacelor plastice spre o unitate reală